

Posudek oponenta

Název práce: Prostituce v České republice po roce 2010

Autor/ka: Tereza Husová

Oponovala: Petra Burzová

Autorka se ve své závěrečné práci zabývá „prostitucí po roce 2010“ v kontextu České republiky. Jakkoliv je zřejmé, že autorka věnovala sepsání práce určité úsilí a text psala s určitým zájmem, výsledek je bohužel v mnoha ohledech nedostačující a domnívám se, že práce je v této podobě neobhajtelná.

Cíle práce jsou ambiciózní, autorka chce poskytnout „ucelený pohled na to, jak si prostituce a jednotlivé její složky stojí v rámci české společnosti“, dále chce odpovědět na následující otázky:

1. *Jak česká společnost vnímá prostituci – jako celek a její jednotlivé části – prostitutky, prostitutky, zprostředkovatele prostituce, klienty a klientky prostitutek a prostitutů?*
2. *Jsou v prostituci genderové rozdíly ze strany veřejnosti nebo z pohledu aktérů pohybujících se v prostituci?*
3. *Jak sami sebe ženy a muži, vykonávající prostituci, vidí v rámci společnosti? Co si myslí o své profesi, o klientech a zprostředkovatelích?*
4. *Jaký postoj zastává k prostituci a jejím částem klientela prostituce?*
5. *Jak na prostituci, ženy a muže ji vykonávající a klientelu, hledí zprostředkovatelé?*
6. *Co na prostituci v současnosti a její postavení ve společnosti říkají odborníci?*

Dále se chce věnovat „tématu genderu“ a dle vlastních slov se snaží „zjistit, zda existují nějaké rozdíly jak ze strany veřejnosti, tak ze strany lidí pohybujících se v prostituci“. Dále chce autorka „s pomocí krátké komparace do minulosti prostituce ohraničené začátkem vrcholného středověku“ ... „zjistit, zda se postoj k prostituci či k některé její složce změnil, a pokud k takové změně došlo tak, co se změnilo a jak se to změnilo.“ Atd.

Cílů je příliš mnoho a jako takové jsou i s ohledem na nesprávně zvolenou metodologii neproveditelné. Chybí také přesvědčivá formulace předmětu výzkumu smysluplně zasazená do některé z disciplín Ústavu etnologie. Práci nelze zařadit do žádného oboru, svým žánrem je spíše kompilátem nejrůznějších dat, které se bez jasné koncepce autorce povedlo shromáždit, resp. místy pokusem o novinový článek.

Cíl „přinést ucelený pohled“ chce autorka dosáhnout za pomoci nejrůznějších technik a způsob jejich uplatnění svědčí o tom, že se v metodologii sociálních věd příliš neorientuje. Pokud volí metodu dotazníku, chce pravděpodobně dosáhnout určité míry reprezentativnosti, k tomu ovšem nestačí posbírat *ad hoc* dotazníky na internetu, naopak, pečlivé vzorkování je u této techniky základním předpokladem. Data, která získává jsou naprosto nerelevantní, nevypovídají o postojích veřejnosti ani jiných zvolených kategorií. Navíc pro takové dotazování využívá autorka termínu „terénní výzkum“, co je nepřijatelné. Stejně tak nepřijatelné je nazvat jednu návštěvu terénu zúčastněným pozorováním. Zároveň chybí pro porozumění situace současné

sexuální pracovnice uspokojivě představená aktérská perspektiva. Pochybnosti budí i konstrukce dotazníku (Např. otázka „Přišla Vám poskytnutá služba profesionální? Doporučil byste to někomu dalšímu nebo byste tuto službu využil znova?“), metoda „dialogu“ a způsob provedení rozhovorů.

Interpretace či analýza v práci (vzhledem k výše uvedenému nutně) chybí, jádro textu je popisem výpovědí z dotazníků a souhrny jednotlivých popisů. Velkou část textu zabírají extenzivní citace bez interpretace. Závěry jsou bohužel také nedostatečné.

Hodnocení: Doporučuji k přepracování. Autorka by se měla soustředit na nastudování relevantní i cizojazyčné oborové literatury.